

מ"ת 47161/07/14 - מדינת ישראל נגד אברהם לב, לירון אוחנה

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 47161-07-14 מדינת ישראל נ' לב(אחר/נוסף) ואח'
תיק חיצוני: 298004/2014__

בפני מבקשים נגד משיבים
כב' השופטת ג'ויה סקפה שפירא
מדינת ישראל
1. אברהם לב (אחר/נוסף)
2. לירון אוחנה

החלטה בעניינו של המשיב 2

1. המשיב מואשם בעבירות של קשר לפשע ניסיון גניבת רכב, בריחה ממעצר והפרעה לעובד ציבור. על פי הנטען באישום הראשון, המשיבים ניסו לגנוב נגרר. המשיב 2 הזמין נהג גרר למקום בו חנה נגרר, שם המתין לו המשיב 1, אשר ביקש מנהג הגרר לגרור את הנגרר מן המקום, והכל בלי ידיעת בעליו של הנגרר וללא רשותו. התנהגותו של המשיב 1 עוררה את חשדו של נהג הגרר, אשר במהלך הדברים החליט לעזוב את המקום. המשיב 2 מואשם גם באישום השלישי בכתב האישום בכך שבעת מעצרו, לאחר שהוצג לו צו המעצר ותוך כדי שצעד עם השוטרים לעבר נידת המשטרה ברח מן המקום בריצה, עלה לרכב נוסע, ונתפס בהמשך לאחר שהשוטר צעק לעבר נהג הרכב, כי מדובר בעבריין נמלט.
2. בשלב מעצר הימים לצורך הגשת כתב אישום, שוחרר המשיב על-ידי כב' השופטת עירית כהן למעצר בית בביתו, ללא פיקוח, ונקבעו ערבויות להבטחת תנאי השחרור- ערבות עצמית וצד ג' על סך 5,000 ₪ והפקדה על סך 1,500 ש"ח.
3. עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה להארכת תנאי השחרור של המשיב עד תום ההליכים.
4. בדיון שהתקיים ביום 24.7.14 הורתה כב' השופטת דנה כהן-לקח על הארכת תנאי השחרור עד להחלטה אחרת.
5. בדיון שהתקיים ביום 3.8.14 בפני כב' השופט אלכסנדר רון הורה בית המשפט על הזמנת תסקיר מעצר בעניינו של המשיב והותיר את תנאי השחרור על כנם עד לקבלת תסקיר.
6. על החלטה זו הוגש ערר לבית המשפט המחוזי, אשר נמחק על ידי ב"כ המשיב 2.
7. בשל תקלה, החלטת בית המשפט המורה על הכנת התסקיר לא הומצאה לשירות המבחן אלא לאחר שחלפו

מספר שבועות. ביום 17.9.14 ביקש שירות המבחן דחייה בהכנת התסקיר עד ליום 8.10.14.

8. ב"כ המשיב 2 חולק על קיומן של ראיות לכאורה. אשר לאישום הראשן נטען, כי המשיב מודה ביסוד העובדתי של כתב האישום, אולם לטענתו, אין מדובר בעבירה, שכן על פי הנטען, המשיב קיבל שיחת טלפון מאדם שאינו מכיר, ככל הנראה- המשיב 1, אשר ביקש ממנו לארגן עבורו גרר. המשיב 2 התקשר לנהג גרר המוכר לו וביקש ממנו לבצע את הגרירה עבור המשיב 1. לטענת ב"כ המשיב 2, מדובר בראיות נסיבתיות שאינן מובילות למסקנה יחידה בדבר קשר פלילי עם המשיב 1. אשר לאישום השני, טען ב"כ המשיב כי מדובר בהתנהגות רגעית ומינורית.
9. ב"כ המשיב טען עוד, כי עבירת הרכוש אינה מקימה עילת מעצר בשל חלקו הקטן של המשיב, שהוא נעדר עבר פלילי, בעבירה. עוד טען ב"כ המשיב כי עילת המעצר הנוגעת לחשש ההימלטות אינה מצדיקה מעצר בית כפי שהוטל על המשיב, וביקש להורות על ביטולו של תנאי זה עוד טרם הגשת תסקיר.
10. ב"כ המבקשת טען כי הראיות המבססות את מעורבותו הפלילית של המשיב 2 בעבירות נשוא האישום הראשון נובעות משתיקתו של המשיב 2 בצירוף בריחתו מן השוטרים שהגיעו לעוצרו, יחד עם מחקרי התקשורת המצביעים על קשר טלפוני מוצק, כלשונו, בין המשיבים. ב"כ המבקשת עתר להותרת תנאי השחרור על כנם, לכל הפחות עד שיוגש תסקיר מעצר שיבהיר את מידת המסוכנות של המשיב 2.

דין

11. עיינתי בתיק החקירה. אני סבורה כי ישנן ראיות לכאורה למיוחס למשיב 2 בשני האישומים.
12. אשר לאישום הראשון, נהג הגרר שלמה אביטבול מסר בהודעתו כי המשיב, אשר אינו מוכר לו אישית, התקשר אליו והזמין גרירה, תוך שאמר לו שעליו לחבור למשיב 1. המשיב 2 מסר לנהג הגרר את מספר הטלפון של המשיב 1, ונהג הגרר חבר למשיב 1, החל בביצוע פעולות לצורך הגרירה, עד שחשדו התעורר והוא עזב את המקום מבלי לבצע את הגרירה.
13. מהודעת בעל הנגרר עולה, כי לא הזמין גרירה ולא ביקש לגרור את הנגרר ממקומו.
14. המשיב 2 נחקר פעמיים. בחקירתו הראשונה מיום 17.7.14 השיב על שאלה אחת בנוגע לבריחתו מהשוטרים וביתר החקירה שמר על זכות השתיקה. גם בחקירתו השנייה מיום 20.7.14 לא השיב המשיב 2 על שום שאלה, למעט תשובה שלילית לשאלה האם מכיר את המשיב 1. גם המשיב 1 שתק בחקירותיו. ממחקר התקשורת שנערך בתיק עולה, כי ביום האירוע בשעות 17:18 ו- 18:36, המשיב 2 שלח שתי הודעות ממכשיר הטלפון שלו למכשיר הטלפון של המשיב 1. באותו מועד בשעה 17:16 ישנה שיחה ממכשיר הטלפון של המשיב 1 למכשיר הטלפון של המשיב 2. למחרת האירוע ישנן שתי שיחות טלפון ממכשיר הטלפון של המשיב 1 למכשיר הטלפון של המשיב 2 בשעות 21:16 ו- 21:38.
15. הראיות אליהן התייחסתי לעיל הן ראיות נסיבתיות שעולה מהן המסקנה כי המשיב 2 קשור לניסיון גניבת הנגרר, וישנו סיכוי סביר כי יורשע בכך. לטענת ב"כ המשיב 2 לפיה מדובר בתיווך תמים בין המשיב 1 לנהג הגרר אין כל אחיזה בחומר הראיות, שכן המשיב 2 שתק בחקירותיו ולא מסר גרסה שכזאת, אשר לו הייתה נמסרת, ייתכן שניתן היה אף לבדוק אותה. לא נעלמה מעיני העובדה שבמסגרת תשובתו לאישום בתיק העיקרי שניתנה ביום 17.9.14,

הודה ב"כ המשיב 2 בשם המשיב 2 בעובדות המתוארות באישום 1, ואולם טענה זו, שבאה מפי בא כוחו של המשיב 2 ולא מפי המשיב 2, עצמו היא גרסה כבושה שהמשיב 2 לא נחקר על אודותיה, ואינני סבורה כי יש בה כדי לכרסם בראיות לכאורה בשלב זה.

16. גרסה זו אף מעלה תמיהות, שכן מה לו למשיב 1 להתקשר לאדם שאינו מכיר כדי שיזמין עבורו נהג גרר, שעה שנהג הגרר טוען כי אינו מכיר את המשיב 2 באופן אישי. מספר טלפון של נהג גרר ניתן למצוא בכל מדריך טלפון או בחיפוש מהיר ופשוט ברשת האינטרנט, למשיב 2 אין כל תכונות מיוחדות ההופכות אותו לכתובת מיידית ומתבקשת לצורך איתור נהג גרר. הטענה כי בני משפחתו עוסקים בגרירה אין לה משמעות, שכן המשיב 2 לא פנה למי מבני משפחתו לצורך ביצוע הגרירה, אלא פנה לאדם שאינו מכיר אותו באופן אישי.

17. זאת ועוד, הטענה כי המשיב 2 לא הכיר את המשיב 1 נסתרת מתוך מחקר התקשורת שנערך למכשירי הטלפון של השניים. אין כל הסבר לפשר השיחות וההודעות עובר לאירוע, ויותר מכך- לשיחות שנערכו לאחר האירוע, שיש בהן כדי להוות ראיה נוספת לקשר הפלילי בין השניים.

18. אשר לברייחה מן השוטרים, הרי שהראיות לאישום זה מבוססות על דו"חות הפעולה של השוטרים יוסף בן ארוש וחיים טולדנו, והן ראיות טובות לביצוע לכאורה של העבירות המיוחסות למשיב 2 באישום השלישי.

19. בהחלטתו של כב' השופט רון מיום 3.8.14 התייחס בית המשפט לעילת המעצר שעניינה חשש להימלטות המשיב מן הדין, הנשענת על התנהגותו של המשיב כמתואר באישום השלישי.

20. השאלה העומדת כעת על הפרק היא האם בנוסף לעילת מעצר זו קיימת אף מסוכנות, המצדיקה, הותרתו של המשיב במעצר בית.

21. מובן כי משעה שבית המשפט הורה על הכנת תסקיר מעצר, מוטב היה לו היה הדין מתקיים לאחר שתסקיר כאמור היה מונח בפני בית המשפט. דא עקא שתסקיר לא הוגש, וצפויים לחלוף עוד כשבועיים וחצי עד להגשתו בפועל, למעלה מחודשיים ימים מאז שבית המשפט הורה על הכנתו.

22. בנסיבות אלה אני סבורה שאין מקום עוד להמתין לקבלת תסקיר המעצר וכי בשל טיבם של האישומים יש בידי בית המשפט כלים לבחון את עוצמתן של עילות המעצר ותנאי השחרור גם ללא תסקיר המעצר.

23. המשיב בן 27 ואין לו עבר פלילי. בתיק הנוכחי הוא מעורב בעבירת רכוש יחידה, שבוצעה לכאורה בצוותא יחד עם אחר ובצורה מתחכמת, ואולם חלקו של המשיב בביצוע העבירה היה קטן, הוא לא נכח בעצמו במקום שממנו נעשה ניסיון לגנוב את הנגרר. אין להתעלם אף מהעובדה, כי כפי שעולה מן האישום השני, המשיב 1 התמיד במאמצי הגניבה עד שלבסוף עלה בידו לגנוב את הנגרר, ואולם המשיב 2 לא היה מעורב באירוע זה.

24. מן האמור עולה, שאף אם קיימת מסוכנות בהתאם למדדים שנקבעו בבש"פ 5431,5571/98 **רוסלן פרנקל נ' מדינת ישראל**, הרי שמדובר במסוכנות נמוכה הנובעת מהעובדה שמדובר בעבירה בודדה שבוצעה לכאורה על ידי אדם נטול עבר פלילי, ואשר חלקו בביצועה אינו מרכזי.

25. אינני סבורה כי מסוכנות זו מצדיקה מעצר בית מלא, וניתן בנסיבות אלה לאפשר למשיב לצאת לעבודה.

26. אשר לעילת המעצר שעניינה חשש להימלטות מן הדין, אני סבורה כי ניתן להפיגה בקביעת ערבויות כספיות מתאימות אשר יהוו תחליף הולם לשהות המשיב במעצר בית מלא ככל שזה נועד כדי למנוע את הימלטותו מן הדין.

27. סיכומם של דברים אאפשר למשיב לצאת לעבודה במהלך היום בשיפוצים וזאת לאחר שתוצג תוכנית מסודרת והתחייבות לפיקוח מצד מעסיקו. לאחר שתוצג התוכנית תינתן החלטה בהתאם אשר תכלול תוספת להפקדה בסך 2,500 ₪.

עד למתן החלטה משלימה יוסיפו תנאי השחרור שנקבעו לחול.

28. בנסיבות האמורות אני סבורה כי אין עוד צורך בתסקיר שירות המבחן. המזכירות תעביר ההעתק ההחלטה לשירות המבחן.

29. זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, כ"ח אלול תשע"ד, 23 ספטמבר 2014, בהעדר הצדדים.